

Sygn. akt II K 190/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 maja 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marek Żurawski

Protokolant Sylwia Domańska

po rozpoznaniu dnia 25 maja 2015r. sprawy karnej

S. K. (1)

ur. (...) w Ś.

syna R. i I. z domu B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 20 grudnia 2014 roku, w Ś. woj. (...), na ul. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości przy zawartości 0,78 i 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, kierował samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 02 października 2014 roku, sygn. akt II K 558//14 za czyn z art. 178 a § 1 kk

tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk

I. oskarżonego **S. K. (1)** uznaje za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. występku z art. 178 a § 4 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego **S. K. (1)** zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 kk orzeka od oskarżonego **S. K. (1)** świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięciuset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 63 § 1 kk zalicza oskarżonemu **S. K. (1)** na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres zatrzymania w sprawie od dnia 20 grudnia 2014 roku do dnia 22 grudnia 2014 roku przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

V. na podstawie art. 626 § 1 kpk i w zw. z art. 627 kpk zasądza od oskarżonego **S. K. (1)** na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 100 (stu) złotych tytułem wydatków, a na podstawie art. 2.1 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych wymierza mu opłatę w kwocie 120 (stu dwudziestu) złotych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.12.2015r patrol zmotoryzowany policji w składzie: sierż. J. P. (1) oraz sierż. M. K. (1) pełnili służbę w rejonie miasta Ś.. Około godziny 18:00, na rondzie przy ulicy (...) / O., zauważyli poruszający się samotnie pojazd m-ki F. (...), a w nim znanego funkcjonariuszom z interwencji S. K. (1). Na widok policjantów kierujący samochodem F. (...)

zaczął uciekać ulicą (...) w stronę sklepu (...). Policjanci podjęli pościg za uciekającym pojazdem utrzymując z nim stały kontakt wzrokowy.

W okolicy (...) wjechał w zjazd i zatrzymał się, z samochodu przez drzwi kierowcy wysiadł S. K. (1) i wyrzucił na ziemię kluczyki od pojazdu oznajmiając policjantom, że to nie on kierował samochodem. W związku z tym, że S. K. (1) oznajmił policjantom, że spożywał alkohol, kierowcę przewieziono do KP w Ś., gdzie poddano go badaniom na Alkometrze A2.0 z wynikiem, odpowiednio: o godzinach 19:25 i 19:38 - 0,78 mg/l m oraz 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Z uwagi na fakt, iż S. K. (1) nie posiada stałego miejsca pobytu zatrzymano go do wyjaśnienia sprawy w obawie ukrywania się przed organami ścigania. Samochód S. K. (1) zabezpieczono poprzez stosowną firmę pomocy drogowej.

Dowody:

Notatka urzędowa k; 1,2,

Protokół użycia alkotestów k; 3,

Protokół zatrzymania osoby k; 4,

Zeznania J. P. k; 15,26,

Zeznania M. K. k; 16,26,

W postępowaniu przygotowawczym oskarżony S. K. (1) nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Przed sądem S. K. (1) ponownie nie przyznał się do zarzucanego mu czynu i wyjaśnił, że w dniu zdarzenia osoba znana mu „z twarzy” wyraziła zgodę na podwiezienie go jego samochodem do sklepu. Jadąc ul. (...), zauważono patrol policji, wtedy chłopak, który prowadził samochód stwierdził, że „musi się załatwić i wysiadł z auta”. Z auta wysiadł także S. K. (1).

S. K. (1) był już dwukrotnie karany za przestępstwo, w tym za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości. Zarzucanego mu czynu dopuścił się będąc prawomocnie pozbawionym prawa prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Dowody:

Informacja z K. k; 5-6,

Wyjaśnienia S. K. k; 10-11,

Odpis wyroku II K 558/14 k; 14,

Sąd zważył, co następuje:

Sprawstwo i wina S. K. (1) co do zarzucanego mu czynu jest oczywista i wątpliwości nie budzi. Sąd ustalił stan faktyczny sprawy w oparciu o relacje dwóch świadków: M. K. (1) i J. P. (1). Świadkowie ci przez cały czas zdarzenia, od chwili zauważenia oskarżonego w pojeździe, nie tracili z nim kontaktu wzrokowego. Natychmiast po zatrzymaniu się tego pojazdu byli przy nim i widzieli że wysiadła z niego tylko jedna osoba tj. S. K. (1). Pozostałe ustalenia w sprawie jak np. stan nietrzeźwości oskarżonego wynikają, ze stosownych badań przeprowadzonych w KP w Ś..

Zeznania świadków są spójne, rzeczowe i logiczne a także całkowicie zbieżne z ustaleniami wynikającymi z dokumentów – to świadczy w ocenie sądu o ich wysokiej wiarygodności.

Wyjaśnienie oskarżonego S. K. (1) są tak nielogiczne i niezgodne z doświadczeniem życiowym, że są wręcz absurdalne. Oczywistym, jest, iż oskarżony może podnosić na swoją obronę wszelkie okoliczności, lecz w ocenie sądu jeżeli

są to okoliczności całkowicie oderwane od rzeczywistości, podważa to w sposób zasadniczy wiarygodność osoby wysuwającej takie tezy.

Oskarżony nie mógł oczekiwać, iż sąd da mu wiarę gdy, twierdził, iż powierzył prowadzenie samochodu osobie „znanej z twarzy”, która na widok patrolu policyjnego stwierdziła, że „musi się załatwić” po czym w tajemniczych okolicznościach nie powróciła do wcześniej prowadzonego pojazdu.

Wiarygodność oskarżonego w sposób zasadniczy podważa także to, iż z zeznań świadków wynika w sposób bezsporny, że tylko S. K. (1) jechał samochodem F. (...).

Z tych względów sąd nie dał wiary wersji zdarzenia oskarżonego.

Co do kwalifikacji prawnej:

S. K. (1) zarzucono czyn z art. 178 a § 4 kk. Zgodnie z dyspozycją tego przepisu odpowiedzialności karnej podlega ten kto „znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym” a „jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub art. 355 § 2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w § 1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo” grozi mu surowsza odpowiedzialność karna.

Jak wykazano wyżej, bezspornym jest, iż w chwili czynu to S. K. (1) prowadził pojazd mechaniczny F. (...), a bezpośrednio po zdarzeniu, bo o godzinach 19:25 i 19:38 – posiadał odpowiednio 0,78 mg/l m oraz 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Zgodnie z obowiązującym prawem „stan nietrzeźwości” zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do:

- 1) stężenia we krwi powyżej 0,5‰ alkoholu albo
- 2) obecności w wydychanym powietrzu powyżej 0,25 mg alkoholu w 1 dm³.

Reasumując, biorąc pod uwagę realia sprawy, uznać należy w ocenie sądu, iż S. K. (1) swoim zachowaniem w pełni zrealizował znamiona zarzucanego mu czynu.

Co do kary:

Wymierzając oskarżonemu karę sąd wziął po uwagę jako okoliczność obciążającą, jego uprzednią karalność oraz dopuszczenie się przez oskarżonego kolejnego przestępstwa w okresie próby.

Okoliczności łagodzących sąd nie stwierdził.

Drastyczna przewaga okoliczności obciążających oraz same okoliczności sprawy wskazywały w ocenie sądu na to, iż S. K. (1) jest niepodatny na resocjalizację w warunkach wolnościowych. Dotychczas podjęte wobec S. K. (1) środki resocjalizacyjne okazały się nieskuteczne co świadczy o tym, iż należy zastosować środki o charakterze izolacyjnym. Stwierdzenie to nakazywało wymierzenie oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności w wysokości jak w wyroku. Nie istnieje zdaniem sądu dodatnia prognoza co do przestrzegania przez oskarżonego porządku prawnego gdyby miał on nadal pozostawać na wolności.

Sąd orzekł także wobec S. K. (1) stosowny zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych i nałożył na niego obowiązek świadczenia na Fundusz Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

O kosztach postępowania sąd orzekł z uwzględnieniem sytuacji rodzinnej i majątkowej oskarżonego.